सर्गः १० स्वाभाविकं विनीतत्वं तेषां विनयकर्म्मणा। मुमूर्छ सहजं तेजो हविषेव हविर्भुजां ॥७९॥ परस्पराविरुद्धास्ते तद्रघोरनघं कुलं। अलमुद्योतयामासुर्द्वैवारण्यामिवर्त्तवः॥ ८०॥ समानेपि हि सौभ्रात्रे यथौ भौ रामलक्ष्मणौ। तथा भरतशत्रुघ्नौ प्रीत्या द्वन्द्वं बभूवतुः॥८१॥ तेषां द्वयोर्द्वयोः प्रीतिर्विभिदे न कदाचन। यथा वायुविभावस्वोर्यथा चेन्द्रसमुद्रयोः ॥८२॥

स्वाभाविकमिति। तेषां कुमाराणां स्वाभाविकं स्वभावसिद्धं विनीतत्वं नम्रत्वं विनयकर्म्मणा शिक्षया मुमूर्छ वृद्धिं प्राप केषां किं° केनेव हविर्भुजामग्नीनां सहजं स्वाभाविकं तेजो हविषा घृतादिनेव ॥७९॥ परस्परेति। ते कुमारा रघोस्तत्कुलमलमत्यन्तमुद्योतयामासुः शोभयन्तिस्म के किमिव ऋतवो वसन्तादयो देवानामरण्यं वनं नन्दनमिव किं° ते परस्परमन्योन्यं न विरुद्धा विरोधवन्तः किं° कुलं अनघं निष्पापं द्वद° विशेषणद्वयं क्रमेण ऋतुपक्षे नन्दनपक्षे च योज्यं ॥ ८०॥ समानइति। सौभ्रात्रे शोभनभ्रातृभावे समाने तुल्येपि यथौ भौ द्वौ रामलक्ष्मणौ प्रीत्या द्वन्द्वं द्वौ द्वौ सहचरितौ बभूवतुः तथौभौ भरतशत्रुघ्नौ प्रीत्या द्वन्द्वं बभूवतुः॥ ८१॥ तेषामिति। तेषां चतुर्णां मध्ये द्वयोर्द्वयोः पूर्व्वोक्तयोरैक्यमेकमतित्वं कदाचन कदाचिन्न विभिदे भेदं प्राप्तं यथा वाय्वग्न्योर्यथा चन्द्रसमुद्रयोः ॥ ८२॥